

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาในครั้งนี้ผู้ทำการศึกษาได้ทำการทบทวนและรวบรวมแนวความคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นพื้นฐานในการศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการให้บริการภัตตาคารและร้านอาหาร กรณีศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ดังนี้

- 2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการบริการอาหาร
- 2.2 แนวคิดเกี่ยวกับมาตรฐานด้านสุขาภิบาลอาหารสำหรับร้านอาหาร
- 2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการให้บริการในภัตตาคารและร้านอาหาร
- 2.4 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ
- 2.5 แนวคิดเกี่ยวกับความคาดหวังของแขกในการรับบริการอาหาร
- 2.6 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับคุณภาพในงานบริการ
- 2.7 ทฤษฎี “3I” แห่งการให้บริการที่ด้วยคุณภาพ
- 2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

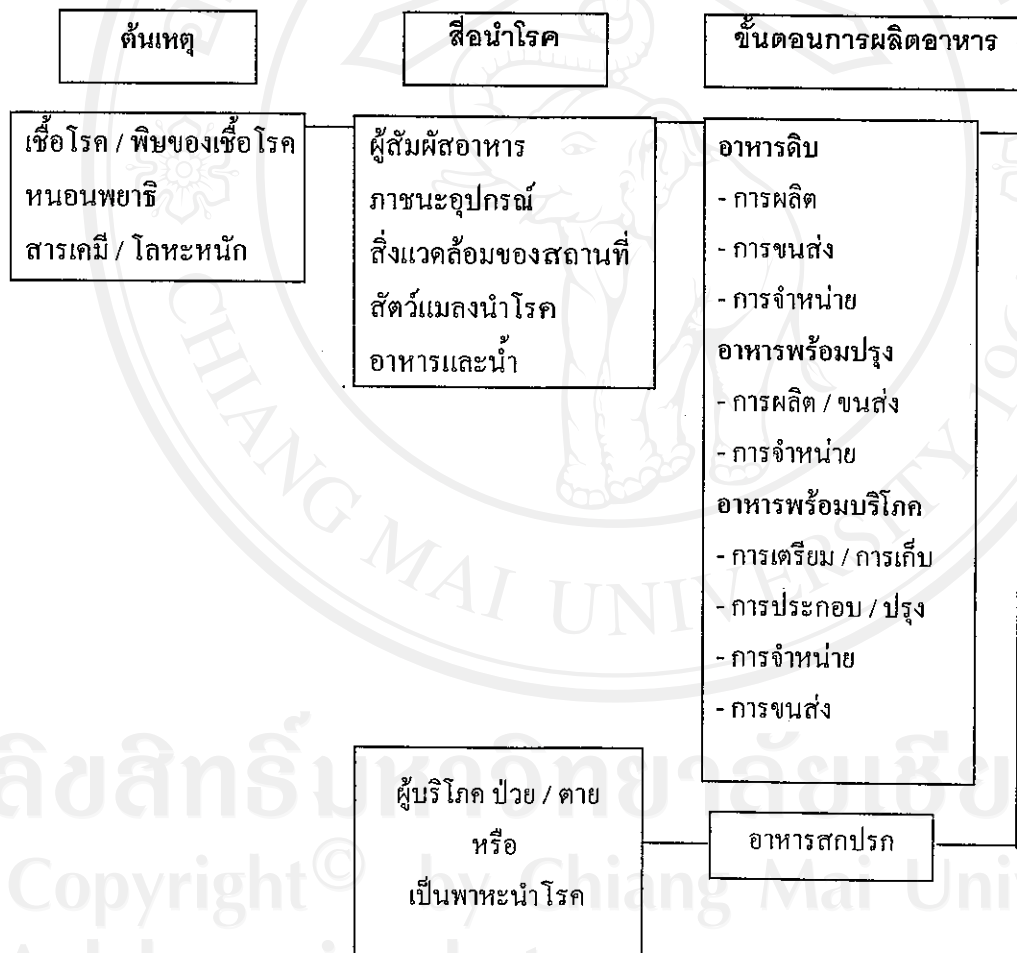
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการบริการอาหาร

กองสุขาภิบาลอาหาร (2543) ได้กล่าวว่า การบริการอาหารมีความสำคัญที่ควรจะทำให้ความเอาใจใส่ในการบริหารจัดการเป็นพิเศษ ในด้านความเป็นเอกลักษณ์ของตัวอาหารเอง และความสะอาดปลอดภัยของอาหารที่ให้บริการ เรียกว่า การสุขาภิบาลอาหาร ซึ่งการสุขาภิบาลอาหารคือ การบริหารจัดการและควบคุมสิ่งแวดล้อม รวมทั้งบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมอาหาร เพื่อให้อาหารสะอาด ปลอดภัย ปราศจากเชื้อโรค หนอง พยาธิ และสารเคมีต่างๆ ที่เป็นอันตราย หรือ อาจเป็นอันตรายต่อการเจริญเติบโตของร่างกาย สุขภาพอนามัย และการดำรงชีวิตของ ผู้บริโภค การบริโภคอาหารที่ถูกหลักสุขาภิบาลอาหาร จึงไม่ได้มีความหมาย เพียงเพื่อให้บริโภคเข้าไปแล้วไม่เกิดโรคและโทษในระยะเวลาปัจจุบันเท่านั้น ยังหมายรวมถึงต้องไม่มีพิษภัยเป็นโทษหรือก่อให้เกิดโรคในระยะยาวหรือในอนาคตด้วย

หลักการพื้นฐานทางสุขาภิบาลอาหาร

กองสุขาภิบาลอาหาร (2543) สาเหตุที่ผู้บริโภคมีปัญหาโรกระบบทางเดินอาหารเนื่องมาจากการผ่านขั้นตอนการผลิต ประกอบ ปรุงร จําหน่าย ตลอดจนการขนส่ง ไม่ถูกหลัก การ สุขาภิบาลอาหาร โดยผ่านพาหะนำโรค เช่น สัตว์และแมลง ภาชนะอุปกรณ์ใส่ น้ำ อาหาร และ ผู้สัมผัสอาหาร ซึ่งสามารถแสดงเป็นกรอบแนวคิดได้ดังภาพที่ 1 ดังนี้

ภาพที่ 2.1 แสดงกรอบแนวคิดหลักการพื้นฐานทางสุขาภิบาล

ดังนั้นหลักการสุขาภิบาลอาหารจึงให้ความสำคัญกับการจัดการและควบคุมปัจจัยที่เป็นสาเหตุให้อาหารถูกปนเปื้อน ซึ่งพอสรุปปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญดังนี้

1. ผู้สัมผัสอาหาร ซึ่งหมายถึงผู้ที่ทำงานเกี่ยวข้องกับการบริการอาหารทั้งหมด
2. ตัวอาหาร และ วิธีการเตรียม ประกอบ บรรจุ เก็บ จำหน่าย ขนส่ง อาหาร
3. ภาชนะ อุปกรณ์ ที่ใช้กับอาหาร และวิธีการล้าง การเก็บ
4. สถานที่ ประกอบ บรรจุ และจำหน่ายอาหาร
5. สัตว์ แมลง ซึ่งเป็นพาหะนำโรคมายังอาหาร

สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2539) ได้กล่าวถึงแนวคิดการจัดการบริการอาหารว่าผู้ประกอบการก็จะต้องมีความรู้และทำความเข้าใจกับแนวคิดการจัดการบริการอาหาร (Foodservice Concept) ซึ่งเปรียบเสมือนหลักเบื้องต้นที่ควรคำนึงในการตัดสินใจเกี่ยวกับเป้าหมายของการจัดการบริการอาหาร ซึ่งจะนำไปสู่รูปแบบของการจัดการบริการอาหารที่แตกต่างกันสามารถแบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ

1) ลักษณะของการตกแต่งร้าน เมื่อจัดหาทำเลที่ถูกต้องได้แล้ว ก็ต้องพิจารณาลักษณะของการตกแต่งร้านเป็นอันดับแรก เพื่อดึงดูดความสนใจของผู้ใช้บริการ การจัดตกแต่งร้านให้เหมาะสมกับการจัดการบริการอาหารและเครื่องใช้ควรคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

1.1 สภาพทำเลที่ตั้ง พิจารณาให้เหมาะสมกับสภาพของชุมชนหรือทำเลที่ตั้ง เช่น ร้านอาหารหรือภัตตาคารที่ตั้งอยู่ในชุมชนที่มีฐานะดีจะต้องมีการตกแต่งร้านอาหารอย่างพิถีพิถันให้มองดูโอ้อวด สวยงาม แต่ถ้าเป็นร้านอาหารที่ตั้งอยู่ในบริเวณห้างสรรพสินค้าก็อาจตกแต่งพอประมาณ เป็นต้น

1.2 ประเภทของลูกค้า ลักษณะความชอบหรือรสนิยมของลูกค้าจะส่งผลต่อการตกแต่งร้านที่จะให้ลูกค้าเกิดความพึงพอใจได้ เช่นภัตตาคารที่เน้นกลุ่มลูกค้าชาวต่างประเทศจะต้องจัดตกแต่งให้มีเอกลักษณ์ของความเป็นไทย แต่ถ้าเป็นร้านที่บริการลูกค้าแบบช่วยตนเอง(Self service) ก็สามารถตกแต่งร้านแบบง่ายๆ กันเองได้

1.3 บรรยากาศของร้าน การตกแต่งร้านให้เป็นที่ประทับใจผู้ใช้บริการต้องสร้างบรรยากาศให้เหมาะสมกับการบริการอาหารประเภทต่างๆ เช่น ภัตตาคารอาหารญี่ปุ่นนิยมแต่งร้านด้วยวัสดุและเครื่องใช้ต่างๆ ตามแบบอย่างของคนญี่ปุ่น เป็นต้น

1.4 สภาพแวดล้อมของร้านต้องพิจารณาจัดสภาพแวดล้อมของร้านให้กลมกลืนกับการจัดการบริการอาหารประเภทต่างๆ อาทิ การจัดการบริการอาหารในภัตตาคารชั้นดีจะมีการตกแต่งร้านที่พิเศษเหนือระดับปกติทั่วๆ ไปจากภัตตาคารอื่น

1.5 ระยะเวลาในการใช้บริการ ผู้ใช้บริการอาจมีความรู้สึกต่อการจัดตกแต่งร้าน
ร้านอาหารที่แตกต่างกันไป ตามระยะเวลาที่เข้ามาใช้บริการเพียงช่วงขณะหนึ่งหรือเป็นเวลานานได้

2) ลักษณะของอาหาร การประกอบธุรกิจอาหารจำเป็นต้องเลือกลักษณะของอาหารที่
ต้องการให้บริการเพื่อเป็นแนวทางในการจัดบริการอาหารได้อย่างเหมาะสมควรคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

2.1 เชื้อชาติของอาหาร อาหารประจำชาติจะมาจากวิธีการปรุงที่แตกต่างกันตาม
วัฒนธรรมของแต่ละชาติ เช่น อาหารไทย อาหารญี่ปุ่น อาหารจีน เป็นต้น

2.2 ชนิดของอาหาร การประกอบอาหารสามารถปรุงได้หลายอย่างขึ้นอยู่กับ
เครื่องปรุงที่ใส่ เช่น อาหารทะเล อาหารอีสาน อาหารปักษ์ใต้ เป็นต้น

2.3 อาหารจานด่วน เป็นอาหารที่ปรุงเรียบร้อยแล้วพร้อมรับประทานได้ทันที

2.4 อาหารกึ่งปรุงสำเร็จ เป็นอาหารที่ลูกค้าสามารถปรุงเองบางส่วนจากเครื่องปรุง
ที่เตรียมไว้

2.5 อาหารหวาน อาหารที่มีส่วนผสมของน้ำตาล แป้ง ไข่ เช่น ขนมไทย เป็นต้น

3) ลักษณะของการบริการ ความสำเร็จของการจัดบริการอาหาร มิได้ขึ้นอยู่กับตกแต่ง
ร้านให้สวยงามหรือการปรุงอาหารให้มีรสชาติอร่อยเท่านั้น การบริการที่มีคุณภาพก็เป็นสิ่งสำคัญ
ในการสร้างความประทับใจให้ลูกค้า จึงควรให้ความสนใจและพิจารณาลักษณะของการ บริการ
โดยคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

3.1 ลักษณะของอาหาร การให้บริการต้องมีความเหมาะสมกลมกลืนกับ
อาหาร ที่จัดบริการ อาทิ ภัตตาคารอาหารอิตาเลียน พนักงานจะแต่งกายด้วยเครื่องแบบสีเขียวยาว
แดง ตามแบบชาวอิตาเลียน

3.2 สภาพแวดล้อมของร้าน ควรจัดให้สอดคล้องกับสภาพการจัดตกแต่งร้าน
เช่น ภัตตาคารอาหารจีน ควรใช้ภาชนะใส่อาหารแบบลวดลายจีน เป็นต้น

3.3 ประเภทของลูกค้า ลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการจะมีความต้องการและมีความ
คาดหวังที่แตกต่างกันตามพื้นฐานของบุคคล เชื้อชาติ วัย เพศ อาชีพ ระดับการศึกษา และ รายได้
ซึ่งมีอิทธิพลต่อการให้บริการ เช่นลูกค้าที่มีฐานะดีจะชอบภัตตาคารชั้นดีซึ่งบริการแบบหรูหราเป็น
ต้น

3.4 ค่านิยมในการบริการ การให้บริการแบบพิเศษหรือแบบที่นิยมมีความ
ทันสมัยจะช่วยดึงดูดให้ลูกค้ามาใช้บริการมากขึ้นได้ เช่น การให้บริการส่งอาหารทางโทรศัพท์
ล่วงหน้า เมื่อเดินทางไปถึงก็ได้รับประทานทันที

3.5 ช่วงเวลาและระยะเวลาในการบริการ ผู้ประกอบการจำเป็นต้องพิจารณาความเหมาะสมของช่วงเวลาเปิด - เวลาเปิดบริการ และระยะเวลาในการให้บริการ เช่น ภัตตาคารอาหารทะเลจะเปิดบริการช่วงเวลาเย็นจนถึงกลางคืน เป็นต้น

3.6 รูปแบบของการให้บริการ ซึ่งมีหลายรูปแบบ ขึ้นอยู่กับระยะเวลาในการปรุงอาหาร รายการอาหาร และราคาอาหาร ถ้าลักษณะอาหารต้องใช้เวลาในการปรุงนาน มีรายการอาหารให้เลือกมาก อาหารมีราคาแพง การให้บริการอาหารจะเน้นการบริการ ด้วยความเอาใจใส่ ต่อผู้รับบริการเป็นพิเศษ

กล่าวโดยสรุป การบริการอาหารในปัจจุบัน จำเป็นที่จะต้องให้ความสำคัญทั้งในด้านเอกลักษณ์ของอาหารและการสุขาภิบาลอาหารที่ถูกหลักและการจัดการควบคุมปัจจัยที่เป็นสาเหตุให้อาหารถูกปนเปื้อน เพื่อไม่ให้เกิดโรค และเกิดโทษทั้งในปัจจุบันและอนาคต นอกจากนี้ การจัดการด้านบริการอาหาร ในภัตตาคารและร้านอาหารจำเป็นจะต้องคำนึงถึงการบริการที่มีคุณภาพ และสร้างความประทับใจให้กับผู้ใช้บริการ ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญของการประกอบธุรกิจอาหาร นอกจากอาหารจะอร่อย การบริการก็เป็นปัจจัยหลักที่สำคัญ ทั้งนี้รสชาติอาหารไม่สามารถใช้ความรู้สึกของคนมาตัดสินว่าอร่อยหรือไม่ แต่ขึ้นอยู่กับรสสัมผัสและความชอบของแต่ละบุคคล จึงไม่สามารถแบ่งระดับความอร่อยแต่สามารถแบ่งระดับของร้านอาหารได้ว่าอยู่ในระดับใดจากมาตรฐานการบริการบริการที่ทุกคน ได้สัมผัส

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับมาตรฐานด้านสุขาภิบาลอาหารสำหรับร้านอาหาร

การสุขาภิบาลอาหาร (กองสุขาภิบาลอาหาร กรมอนามัย, มปป.) คือ การบริหารจัดการและควบคุมสิ่งแวดล้อม รวมทั้งบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมอาหาร เพื่อให้ทำให้อาหารสะอาดปลอดภัย ปราศจากเชื้อโรค หนอง พยาธิ และสารเคมีต่าง ๆ ที่เป็นอันตราย หรืออาจเป็นอันตรายต่อการเจริญเติบโตของร่างกาย สุขภาพอนามัย และการดำรงชีวิตของผู้บริโภค

กองสุขาภิบาลอาหาร กรมอนามัย (มปป.) ได้กล่าวถึงหลักการสุขาภิบาลอาหาร มีสิ่งที่จะต้องคำนึง ดังนี้

1. การจัดโครงสร้างสถานที่และสาธารณูปโภค โครงสร้างที่จำเป็นต่อการประกอบอาหารให้ถูกสุขลักษณะมี 3 ประการหลัก คือ

1.1 พื้น ต้องเป็นพื้นเรียบ ไม่แตกชำรุด ไม่ดูดซึมน้ำ และสะดวกต่อการทำความสะอาด

1.2 การบริการน้ำใช้ที่สะอาดปลอดภัย

1.3 การกำจัดน้ำเสียและขยะมูลฝอยที่ถูกหลักสุขาภิบาล

2. การจัดการด้านผู้ประกอบการค้าอาหาร เพื่อไม่ให้แพร่โรคมาสู่อาหาร โดยต้องไม่เป็นผู้ที่กำลังเจ็บป่วยหรืออยู่ในระยะแพร่โรค และปฏิบัติตนให้ถูกหลักการสุขาภิบาลอาหาร

3. การจัดระบบการประกอบปรุง และจำหน่ายอาหารต้องถูกสุขลักษณะ ซึ่งหมายรวมไปถึงภาชนะ อุปกรณ์ที่ใช้กับอาหารด้วย

4. การจัดการด้านสิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อการบริการอาหาร ได้แก่ การบริการน้ำดื่ม น้ำใช้ที่สะอาดปลอดภัย การกำจัดขยะ น้ำเสีย ห้องน้ำ ห้องส้วมที่ถูกหลักสุขาภิบาลอาหาร เพื่อไม่ให้เป็นที่หมักหมมของเชื้อโรค ก่อเหตุรำคาญ เป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของสัตว์แมลงนำโรคต่างๆ และการจัดการมลภาวะอื่นๆ เช่น ฝุ่นละออง

5. การเฝ้าระวังสภาวะการฉีกของอาหาร / ภาชนะ และมีผู้สัมผัสอาหาร เพื่อไม่ให้เป็นสื่อนำโรค / พืชภัยไปสู่ผู้บริโภค

6. ในงานเทศกาลที่มีการจัดเลี้ยงอาหารแก่กลุ่มคนจำนวนมาก เช่น การจัดเลี้ยงขันโตกพาแลงในงานเทศกาลใหม่ของจังหวัดขอนแก่น ฯลฯ จำเป็นต้องมีการตรวจติดตามและเฝ้าระวังการประกอบอาหารเป็นการเฉพาะ ไม่ให้มีความเสี่ยงต่อการเกิดโรค เนื่องจากหากอาหารที่เสิร์ฟมีเชื้อโรค พืชของเชื้อโรค หรือพืชภัย เช่น สารเคมีที่เป็นพิษ จำนวนมากพอที่จะทำให้ผู้บริโภคเจ็บป่วย จะทำให้มีผู้ป่วยจำนวนมาก ซึ่งส่งผลกระทบต่อด้านลบ ซึ่งจะเป็นผลเสียต่อการจัดงาน

กองสุขาภิบาลอาหาร (2543) ยังได้กล่าวถึงมาตรฐานสุขาภิบาล อาหารสำหรับร้านอาหาร ซึ่งสรุปได้ดังนี้

1. สถานที่รับประทาน สถานที่เตรียม ปรุง ประกอบอาหาร ต้องสะอาด เป็นระเบียบ และจัดเป็นสัดส่วน
2. ไม่เตรียมและปรุงอาหารบนพื้น และบริเวณหน้าหรือในห้องน้ำ ห้องส้วม และต้องเตรียมและปรุงอาหารบน โต๊ะที่สูงจากพื้นอย่างน้อย 60 ซม.
3. ใช้สารปรุงแต่งอาหารที่มีความปลอดภัย มีเครื่องหมายรับรองของทางราชการ เช่นมีเลขทะเบียนตำรับอาหาร, เครื่องหมายรับรองมาตรฐานของกระทรวงอุตสาหกรรม เป็นต้น
4. อาหารสด ต้องล้างให้สะอาด ก่อนนำมาปรุงหรือเก็บ การเก็บอาหารประเภทต่างๆ ต้องแยกเก็บเป็นสัดส่วน อาหารประเภทเนื้อสัตว์ดิบให้เก็บในอุณหภูมิที่ไม่สูงกว่า 7.2 องศาเซลเซียส

5. อาหารปรุงสำเร็จแล้วเก็บในภาชนะที่สะอาด มีการปกปิด วางสูงจากพื้นอย่างน้อย 60 เซนติเมตร
6. น้ำแข็งที่ใช้บริโภคต้องสะอาด เก็บในภาชนะที่สะอาด มีฝาปิด ใช้อุปกรณ์ที่มีด้ามจับ หรือตักโดยเฉพาะ ต้องวางสูงจากพื้นอย่างน้อย 60 เซนติเมตร และต้องไม่มีสิ่งของอื่น แทรกไว้
7. ล้างภาชนะด้วยน้ำยาล้างภาชนะแล้วต้องล้างด้วยน้ำสะอาดอีก 2 ครั้งหรือล้างด้วยน้ำไหล และที่ล้างภาชนะต้องวางสูงจากพื้นอย่างน้อย 60 เซนติเมตร
8. เหยียง และ มีด ต้องมีสภาพดี แยกใช้ระหว่างเนื้อสัตว์สุก เนื้อสัตว์ดิบ และ ผักผลไม้
9. ช้อน ส้อม ตะเกียบ วางตั้งเอาด้ามขึ้นในภาชนะโปร่งสะอาด หรือวางเป็นระเบียบในภาชนะโปร่งสะอาด และมีการปกปิด เก็บสูงจากพื้นอย่างน้อย 60 ซม.
10. มูลฝอยและน้ำเสียทุกชนิดได้รับการกำจัดด้วยวิธีที่ถูกต้องสุขาภิบาล คือมีการเก็บรวบรวมขยะมูลฝอยให้เรียบร้อยและมิดชิด โดยใช้ถังขยะที่มีสภาพดี ไม่รั่วซึม การระบายน้ำเสียต้องมีรางระบายน้ำเสียจากจุดต่างๆ ที่ใช้การได้ดีโดยเฉพาะในบริเวณห้องครัวและที่ล้างภาชนะอุปกรณ์ มีการดักกรองเศษอาหารและบ่อดักไขมันในขนาดที่เหมาะสม ก่อนระบายน้ำเสียลงสู่ท่อระบาย
11. ห้องส้วมสำหรับผู้บริโภคและผู้สัมผัสอาหาร จะต้องสะอาด มีอ่างล้างมือที่ใช้การได้ดี และมีสบู่ใช้ตลอดเวลา
12. ผู้สัมผัสอาหารต้องแต่งกายสะอาด สวมเสื้อมีแขน ผู้ปรุงต้องผูกผ้ากันเปื้อนที่สะอาด และ สวมหมวกหรือเน็ตคลุมผม
13. ผู้สัมผัสอาหารต้องล้างมือให้สะอาดเสียก่อนการเตรียม การปรุง การประกอบอาหาร และจำหน่ายอาหารทุกครั้งต้องใช้อุปกรณ์ในการหยิบจับอาหารที่ปรุงสำเร็จทุกชนิด
14. ผู้สัมผัสอาหารที่มีบาดแผลที่มีมือ ต้องปกปิดแผลให้มิดชิดและหลีกเลี่ยงการปฏิบัติงานที่มีโอกาสสัมผัสอาหาร
15. ผู้สัมผัสอาหารที่เจ็บป่วยด้วยโรคที่สามารถติดต่อไปยังผู้บริโภค โดยมีน้ำและอาหาร เป็นสื่อให้หยุดปฏิบัติงานจนกว่าจะรักษาให้หายขาด

กล่าวโดยสรุปมาตรฐานด้านสุขาภิบาลอาหารสำหรับร้านอาหารนั้น เป็นส่วนหนึ่งของการส่งเสริมอุตสาหกรรมท่องเที่ยวซึ่งเป็นธุรกิจหลักที่จะนำเงินตราเข้า และเป็นเครื่องมือในการแก้ปัญหาเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ การนำเอาทรัพยากรทางวัฒนธรรมมาใช้ประโยชน์ทางการท่องเที่ยว โดยนำเอาเอกลักษณ์ วิถีชีวิต ของคนในสังคมที่ได้กระทำสืบต่อกันมา ออกมา

เผยแพร่วัฒนธรรมของตนให้เป็นที่รู้จักแพร่หลายทั่วโลก จะก่อให้เกิดรายได้เข้าประเทศ ในขณะที่เดียวกันสิ่งที่จะต้องคำนึงถึงเป็นประการสำคัญก็คือ รายได้ต่าง ๆ เหล่านี้ ต้องไม่ได้มาด้วยการแลกกับการสูญเสียที่ไม่คุ้มค่า ไม่ว่าจะเป็นด้วยชีวิต วัฒนธรรมอันดีงาม หรือการทำลายสิ่งแวดล้อม ซึ่งถือว่าเป็นต้นทุนทางสังคมที่ส่งสมกันมานานจนประมาณค่าไม่ได้ ดังนั้น จึงจำเป็นต้องวางแผนดำเนินการความปลอดภัย และการจัดการทางสิ่งแวดล้อมและสาธารณสุขปโภคและจัดระบบบริการอาหารที่ดีให้แก่นักท่องเที่ยว โดยมีคุณภาพมาตรฐานเป็นที่ยอมรับของสากล และมีความเอาใจใส่ในการบริหารจัดการเกี่ยวกับเอกลักษณ์ของตัวอาหารเองและความปลอดภัยของอาหารที่ให้บริการ

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการให้บริการในภัตตาคารและร้านอาหาร

ยิ่งศักดิ์ โควสุรัตน์ (2541) ได้กล่าวถึงการบริการ ซึ่งผู้ศึกษาสรุปได้ว่า การบริการ คือสิ่งที่สดชื่น สบายงามที่ใครๆ ก็อยากได้ สัมผัส พบเห็น การบริการที่ดีเปรียบเสมือนท้องฟ้าอันสวยงาม และกว้างใหญ่ และหัวใจของงานบริการที่ทำให้ลูกค้าเกิดความประทับใจ คือ Service Mind หรือจิตสำนึกแห่งงานบริการ ดังนี้

1) ยิ้มแย้มแจ่มใสต่อหน้าลูกค้าและในขณะที่ทำงาน การยิ้มที่ถูกต้องจะต้องยิ้มด้วยความรับรู้และ “ยิ้มจากใจ”

2) เต็มใจในการทำงาน พอใจที่ได้ทำงานและจงสนุกกับงานที่ตนเองทำอยู่ อย่าดูถูกว่างานของตนเองต่ำต้อย จงทำให้ดีที่สุดและอย่าลืมนึกว่า การทำงานจริงจึงไม่จำเป็นต้องเคร่งเครียด ผู้ที่เคร่งเครียดกับงานจนเกินไป มักจะหงุดหงิดและอารมณ์เสียบ่อย ๆ

3) ไม่นิ่งดูตายในสิ่งที่ตัวเองทำได้ คือต้องพร้อมเสมอในขณะที่ทำงาน เมื่อเห็นลูกค้าและรู้ว่าเขากำลังต้องการการบริการ เราจะต้องเข้าไปให้บริการ ไม่ว่าจะเหนื่อยแค่ไหน จงทำเท่าที่ทำได้ จนกว่าจะมีเพื่อนมารับหน้าที่ต่อ อย่าคิดว่าคนอื่นจะทำ

4) รู้สึกดีและแรงพอ พนักงานโดยทั่วไปจะรู้สึกถึงหน้าที่การงานของเขาพอสมควร แต่เมื่อเขาเกิดความเหนื่อยหรือความเบื่อ เขาจะนิ่งเฉยและละทิ้งความรับผิดชอบได้เป็นครั้งคราว แต่สำหรับนักบริการมืออาชีพจะต้องรู้สึกดีและแรงกว่าคนอื่น ๆ เพื่อจะไม่ให้เกิดความรู้สึกจำเจ และเบื่อหน่ายในการทำงาน และในความรู้สึกสูงสุด คุณต้องบริการลูกค้าในฐานะเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน ช่วยจัดความยุ่งยาก หรือความทุกข์ใจของเขา และช่วยทำให้เขามีความสุข สบายใจ โดยที่ไม่จำเป็นต้องเป็นหน้าที่โดยตรงของเราหรือต้องซื้อสินค้าของเราเลยก็ได้

5) ไม่ต้องให้บอกหรือเรียกทำ เมื่อลูกค้าต้องการความช่วยเหลือหรือเมื่อมีสิ่งที่จะต้องทำ โดยไม่ต้องให้ใครมาบอกมาชี้ หรือสั่งให้ทำเพราะงานบริการเป็นงานละเอียดอ่อนที่ต้องอาศัยหัวใจ สัมผัสเท่านั้น จึงจะสามารถจับจุดและสนองความพอใจให้กับลูกค้าได้อย่างมั่นใจและมั่นใจ

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) ได้สรุปตามความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวว่า องค์ประกอบที่สำคัญที่ร้านอาหารและภัตตาคารควรจะมี คือ

สถานที่

- ความสะอาดของสถานที่
- ความสะอาดของภาชนะ
- ความปลอดภัยในสถานที่
- อุปกรณ์ถูกสุขลักษณะและปลอดภัย
- ความสะอาดของห้องน้ำ
- บรรยากาศดี
- มีเครื่องปรับอากาศ
- การจราจรสะดวก
- ความทันสมัยของอุปกรณ์เครื่องใช้

บริการ

- ความซื่อสัตย์ในการคิดราคาอาหารที่เหมาะสมกับอาหาร
- พนักงานบริการที่บริการอย่างรวดเร็วและเรียบร้อย
- พนักงานมีมารยาท อ่อนน้อม สุภาพ
- พนักงานบริการพูดภาษาอังกฤษได้
- พนักงานยิ้มแย้มแจ่มใส
- พนักงานคอยบริการอยู่ใกล้ๆ
- เมนูมีราคาอาหาร
- พนักงานเสิร์ฟ แต่งกายเรียบร้อย ภูมิฐาน
- พนักงานมีเครื่องแบบ

อาหาร

- ความสะอาดของอาหาร
- รสชาติอาหาร
- ความระมัดระวังในการใช้สารเคมี
- ความสวยงามในการตกแต่ง

- เครื่องปรุงอยู่ในภาชนะที่ปลอดภัย
- เมนูมีอาหารให้เลือกหลายชนิด

2.4 แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ

จากการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับผู้ศึกษารวบรวมและสรุปได้ดังนี้

Cater Gord (1973) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า เป็นความรู้สึกพึงพอใจที่เกิดจากความสนใจและทัศนคติต่อบุคคลที่มีคุณภาพและลักษณะสภาพของกิจกรรม

Shelley (อ้างใน คุณทศทิพย์ มาลากุล, 2526) กล่าวว่า ทฤษฎีความพอใจ คือ ทฤษฎีที่ว่าด้วยความรู้ 2 แบบของมนุษย์ คือ ความรู้สึกในทางบวก และ ความรู้สึกในทางลบ

ความรู้สึกในทางบวก คือ ความรู้สึกอันเกิดขึ้นแล้วจะทำให้เกิดความสุข ความสุขนี้จะ เป็นความรู้สึกทางบวกเพิ่มขึ้นได้อีก จะเห็นได้ว่าความสุขเป็นความรู้สึกที่สลับซับซ้อนและ ความสุขนี้ก็มีผลต่อบุคคลมากกว่าความรู้สึกทางบวกอื่นๆ

ความรู้สึกในทางลบ ความรู้สึกในทางบวก และความสุข มีความสัมพันธ์กันอย่าง สลับซับซ้อน และระบบความสัมพันธ์ของความรู้สึกทั้งสามนี้เรียกว่า ระบบความพอใจ โดยความ พื่อใจจะเกิดขึ้นเมื่อระบบความพอใจมีความรู้สึกทางบวกมากกว่าทางลบ ความพอใจสามารถแสดง ออกมาในรูปของความรู้สึกทางบวกแบบต่าง ๆ ได้ และความรู้สึกทางบวกนี้ยังเป็นตัวช่วยให้เกิด ความพอใจเพิ่มขึ้นอีกได้

Newman (อ้างใน คุณทศทิพย์ มาลากุล, 2526) เสนอแนวคิดในเรื่องของความพอใจใน สภาพแวดล้อมทางกายภาพว่า เกิดขึ้นได้ดังนี้

ความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ สามารถศึกษาได้ชัดเจน เมื่อแยก ออกเป็นการตอบรับ (Response) และปฏิกิริยา (Reaction) ของมนุษย์ต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ปฏิกิริยาต่อสภาพแวดล้อมหมายถึง การเปลี่ยนแปลงทางชีวภาพหรือสรีระ ซึ่งสามารถวัดได้ง่าย เช่น การเปลี่ยนแปลงของอัตราการเต้นของหัวใจ อุณหภูมิของร่างกาย ฯลฯ ในขณะที่ การตอบรับ หมายถึง การรับรู้ ทัศนคติและพฤติกรรมที่แสดงออกซึ่งรวมเรียกว่า การตอบรับทางสังคมจิตวิทยา และพฤติกรรม (Social-Psychological and Behavioral Response) ปัจจัยต่างๆ ที่ทำให้เกิดการตอบ รับในสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ได้แก่

- 1) ลักษณะของบุคคลผู้ตอบรับสภาพแวดล้อม
- 2) ลักษณะของสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ทำให้เกิดการตอบรับ
- 3) การรับรู้ของบุคคล

- 4) การประเมินสภาพแวดล้อมของบุคคลนั้น
- 5) ความพอใจในสภาพแวดล้อม
- 6) พฤติกรรมของบุคคลเนื่องมาจากสภาพแวดล้อม
- 7) การจูงใจ

ปัจจัยสองปัจจัยแรกเป็นสิ่งที่ป้อนเข้าระบบ โดยลักษณะของบุคคลรวมถึงปัจจัยต่างๆ ด้านประชากรศาสตร์ พื้นฐานทางสังคม เศรษฐกิจ และรูปแบบวงจรชีวิต ส่วนปัจจัย 4 กลุ่มหลังเป็นผลที่ส่งออกมาจากระบบ การที่บุคคลจะรับสภาพแวดล้อมใดๆ ขึ้นอยู่กับลักษณะทางกายภาพและมาตรฐานของบุคคลนั้น การประเมินผลความพอใจทางกายภาพของบุคคลเกิดตามมาจากการรับรู้ พฤติกรรมและการแสดงของบุคคลก็เกิดตามมาจากการรับรู้ การประเมินผลการแสดงออกนี้จะสะท้อนว่าบุคคลนั้นมีความพอใจสภาพแวดล้อมทางกายภาพนั้นหรือไม่

นียดา ชุณหวงศ์ และ นินนารท โอพารวรุฒิ (2526) ได้มีความเห็นว่า ความพึงพอใจ มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับทัศนคติ โดยถือเป็นขั้นพื้นฐานของทัศนคติ อันเกิดความจูงใจที่ดี

แย้งน้อย พงษ์สามารถ (2519) มีความเห็นว่า ความพึงพอใจหมายถึงท่าทีที่ก้าว ไปที่เป็นผลมาจากท่าทีที่มีต่อสิ่งต่างๆ 3 ประการ คือ

- 1) ปัจจัยที่เกี่ยวกับกิจกรรม
- 2) ปัจจัยที่เกี่ยวกับบุคคล
- 3) ลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่ม

วิมลสิทธิ์ หรรยางกูล (2526) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นการให้ค่าความรู้สึกของเราที่สัมผัสกับโลกทัศน์เกี่ยวกับความหมายของการจัดการสภาพแวดล้อม ค่าความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อการจัดการสภาพแวดล้อมจะแตกต่างกัน เช่น ความรู้สึก ดี เลว พอใจ ไม่พอใจ สนใจ ไม่สนใจ เป็นต้น

จากความหมายและคำจำกัดความเกี่ยวกับความพึงพอใจที่ได้กล่าวมาจะเห็นได้ว่า ผู้ทรงคุณวุฒิหลาย ๆ ท่านมีความคิดเห็นที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งผู้ศึกษาสรุปได้ว่า ความพึงพอใจ เป็นพฤติกรรมในการตอบสนองความรู้สึกที่แสดงออกในรูปแบบต่างๆ กัน โดยเกิดจากการรับรู้ ซึ่งขึ้นอยู่กับลักษณะทางกายภาพ มาตรฐานและสถานการณ์ของบุคคลนั้น ว่าอยู่ในสภาพแวดล้อมใด ซึ่งส่งผลให้เกิดความรู้สึกหลายๆ ด้านอันได้แก่ ความรู้สึกในทางบวก ความรู้สึกในทางลบและความสุข

2.5. แนวคิดเกี่ยวกับความคาดหวังของแขกในการรับบริการอาหาร

สมสุข ตั้งเจริญ และ คณะ(2536) ได้กล่าวถึงปัจจัยของการทำให้ผู้ใช้บริการพึงพอใจอาหารและการให้บริการของห้องอาหาร ได้แก่

1. **คุณภาพอาหาร (Quality of Food)** แขกจะคาดหวังว่าอาหารที่น่าเสิร์ฟนั้น มีคุณภาพดี มีการเตรียมปรุง รุ่ง จัดใส่ภาชนะ และรสชาติที่ดี อาหารชนิดอื่นควรจะเสิร์ฟร้อน อาหารชนิดเย็นควรจะเสิร์ฟที่อุณหภูมิเย็นพอดี
2. **คุณค่าของเงินที่จะต้องจ่าย (Value for Money to Pay)** ไม่ว่าห้องอาหารนั้นจะเป็นห้องอาหารชั้นดี หรือห้องอาหารระดับใดก็ตาม ความพึงพอใจของแขกที่ได้รับจะขึ้นอยู่กับราคาที่จะต้องจ่าย ค่าของเงินที่เขาจะต้องจ่ายและสิ่งที่เขาคาดหวังที่จะได้รับบริการ แต่โดยทั่วไปแล้ว แขกทุกคนต้องการรู้สึกว่าเป็นสิ่งที่จ่ายนั้นคุ้มค่ากับสิ่งที่ได้รับ
3. **สิ่งแวดล้อมที่ดี (Pleasing Surroundings)** สภาพห้องอาหารและสิ่งแวดล้อมที่มองเห็นแล้วเป็นที่เจริญตา เจริญใจ มีการตกแต่งรวมทั้งเฟอร์นิเจอร์ แสงสว่าง เสียงเพลงที่เหมาะสม มีความสะอาดและมาตรฐานอันแสดงถึงสุขลักษณะที่ดี ปัจจัยของสภาพแวดล้อมที่ดีนี้ นับว่าเป็นสิ่งที่แขกคาดหวังมากเช่นเดียวกับคุณภาพของการบริการ
4. **คุณภาพของการบริการ (The Quality of Service)** ระดับการบริการที่แขกคาดหวังนั้นส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับราคาที่เขาจะต้องจ่ายเมื่อเปรียบเทียบกับร้านอาหารอื่นและอารมณ์ที่เกิดขึ้นในขณะที่รับบริการ โดยทั่วไปแขกคาดหวังที่จะได้รับการบริการจากพนักงานบริการที่ดี มีความตั้งใจบริการ มีประสิทธิภาพและไม่เร่งรัดเกินไป มีมิตรไมตรีและยินดีในการต้อนรับ แต่ไม่แสดงความคุ้นเคยกับแขกจนเกินไป ให้การช่วยเหลือดี โดยเฉพาะในการแนะนำ เลือกร้านอาหารและเครื่องดื่ม

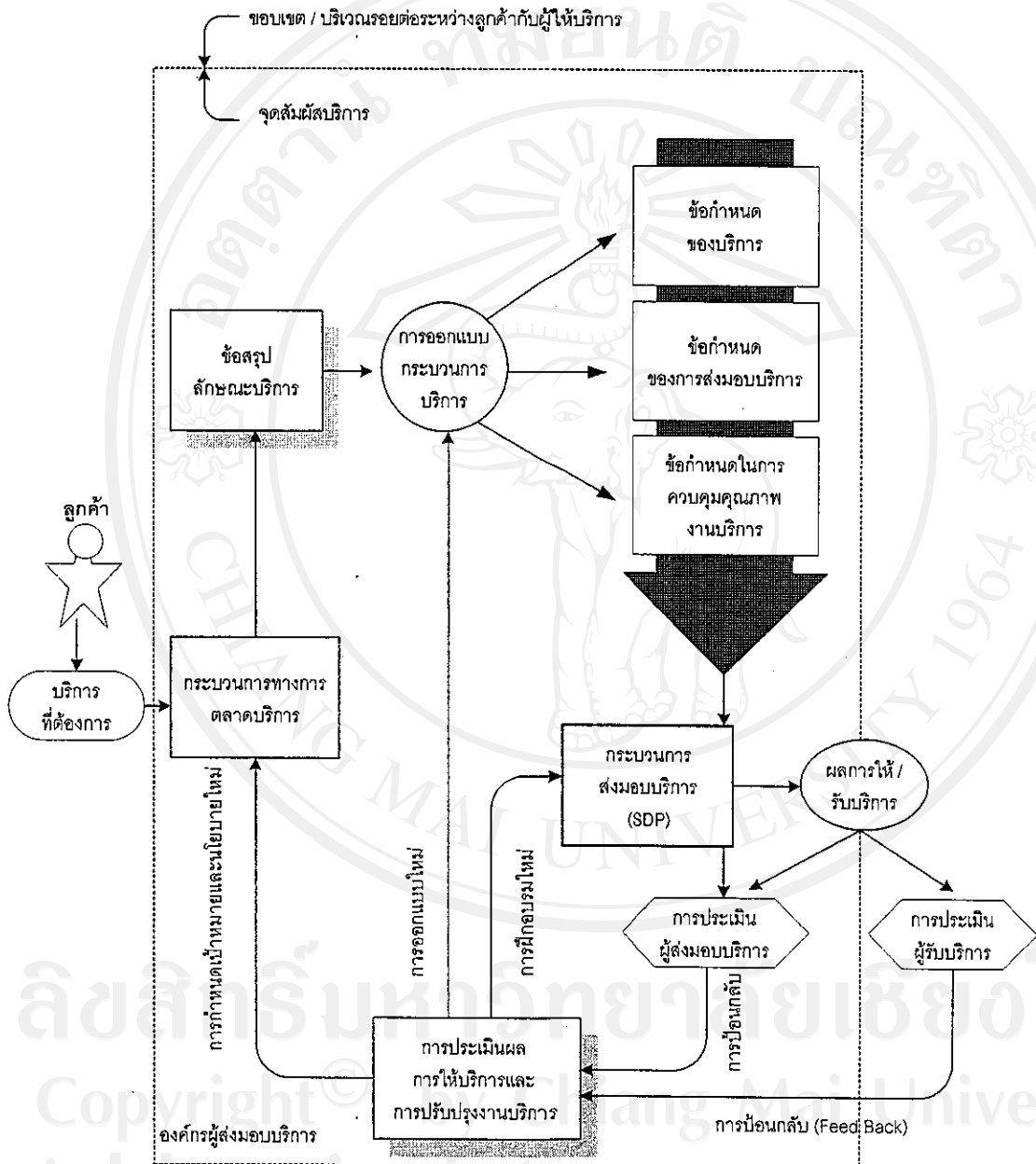
2.6. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับคุณภาพในงานบริการ

วีรพงษ์ เกลิมจิระรัตน์ (2539) ได้อ้างอิงแนวคิดของ Karl Albercht (1990) ในเรื่องของระบบคุณภาพในงานบริการไว้ดังนี้

2.6.1. ภาพรวมของระบบคุณภาพในงานบริการ

สามารถแสดงวงจรความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่าง ๆ ในระบบการบริหารคุณภาพงานบริการได้ดังภาพที่ 2.2

ภาพที่ 2.2 วิจารณ์แสดงความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่าง ๆ ในระบบการบริหารคุณภาพงานบริการ (ที่มา: วีรพงษ์ เกลิมจิระรัตน์, 2539: 52)

2.6.2 วัตถุประสงค์ด้านคุณภาพงานบริการ

การกำหนดวัตถุประสงค์ของการบริหารคุณภาพในงานบริการวัตถุประสงค์ (Objectives) นับได้ว่าเป็นหัวใจของกระบวนการบริหารงานในปัจจุบัน Karl Albrecht (1990) กล่าวว่าความสำเร็จในการบริหารธุรกิจบริการในปัจจุบัน ไม่ใช่การบริหารองค์กรบริการอีกต่อไป หากแต่ที่เราต้องบริหารความคาดหวังของลูกค้าที่มีต่อองค์กรที่ให้บริการนั้น ดังนั้นหากเราจะกำหนดวัตถุประสงค์ขององค์กรบริการ จึงต้องมุ่งเน้นที่การบริหารความคาดหวังของลูกค้าที่มีต่อองค์กรมากกว่าการกำหนดวัตถุประสงค์อย่างที่เป็นกันทั่วไปที่เน้นการใช้ข้อความเพื่ออธิบายรูปลักษณ์ หรือสถานะภาพขององค์กรในอนาคต

จากทฤษฎีเกี่ยวกับคุณภาพในการบริการสามารถสรุปได้ว่า ธุรกิจบริการจะต้องอาศัยองค์ประกอบต่าง ๆ ในระบบการบริหารคุณภาพ เพื่อให้ตรงกับวัตถุประสงค์ของลูกค้า และความต้องการของลูกค้า โดยผ่านกระบวนการบริการต่าง ๆ เพื่อให้ผลการให้บริการตรงตามความต้องการของลูกค้า และเกิดการประเมิผลและการปรับปรุงงานบริการอย่างสม่ำเสมอ ทั้งนี้ก็ขึ้นอยู่กับองค์กรที่จะกำหนดนโยบายด้านบริการให้เป็นไปในทิศทางที่ถูกต้อง และกำหนดเป้าหมายของธุรกิจสอดคล้องกับการจัดองค์กรที่จะเอื้ออำนวยต่อการบริการต่อไป

2.7. ทฤษฎี “3I” แห่งการให้บริการที่ด้วยคุณภาพ

วีรพงษ์ เณลิมจิระรัตน์ (2539) ได้กล่าวถึงทฤษฎี “3I” (Theory of Triple I) ว่ามีปัจจัย 3 ประการที่อยู่เบื้องหลังของความค้อยประสิทธิภาพและอ่อนคุณภาพของบริการ ซึ่งจะให้อิทธิพลที่น่าสนใจไม่น้อยแก่ท่านที่ประสงค์จะแก้ไขปัญหาด้านคุณภาพของบริการ โดยต้องการจะแก้ไขที่ต้นเหตุ ซึ่งสาเหตุสำคัญของการทำงานผิดพลาด หรือการให้ผลงานที่มีปัญหา และไม่ตรงตามเป้าหมายของพนักงานต่าง ๆ ในองค์กรนั้น มาจากสาเหตุสำคัญ 3 ปัจจัยทางด้านจิตวิทยาและสภาพทางจิตใจของผู้ปฏิบัติงาน ซึ่งได้แก่ Innocence, Ignorance และ Intention ดังข้ออธิบาย ดังนี้

1. Innocence คือ ความไร้เดียงสา หรือรู้เท่าไม่ถึงการณ์ของตัวผู้ให้บริการคนนั้น บางทีอาจเรียกว่า Lack of Skills หรือขาดทักษะที่เพียงพอในการปฏิบัติงาน คือ ทำผิดไปเพราะความไม่รู้

2. Ignorance คือ ความละเลย หรือความมั่งง่ายของบริการนั่นเอง คือผู้รู้ทั้งรู้ว่าสิ่งนั้นไม่ควรทำ เพราะอาจก่อปัญหาต่อไป แต่ความมั่งง่ายในตัว ทำให้เขาทำไปทั้ง ๆ ที่รู้ก็เลยเกิดปัญหามาจริง ๆ บางทีอาจเรียกอีกอย่างว่า Negligence ก็ได้ สำหรับบางกรณีที่เขาอนุญาตให้ต้องทำแต่ก็ละเลยไม่กระทำก็เข้าข่ายนี้เช่นกัน

3. Intention คือความจงใจกระทำ อาจเรียกอีกอย่างหนึ่งได้ว่าเป็น Malicious Act คือกระทำไปโดยความรู้และเข้าใจ แต่มีเจตนาารมณ์บางอย่างแอบแฝงอยู่ให้กระทำ ทั้งนี้เพื่อผลประโยชน์แก่ตนเอง หรือเพื่อความสะใจบางอย่างของคนบางคน บางกลุ่มที่สั่งสมเอาความเก็บกดเอาไว้มาก ๆ ในองค์กร เมื่อได้โอกาสจึงกระทำการอันไม่สมควรลงไป บางทีอาจคุ้นกับคำว่า Moral Hazard ในงานบางอย่างก็ได้ โดยเฉพาะการรับประกันอัคคีภัย ซึ่งการจงใจวางเพลิงเพื่อหวังเอาเงินประกัน

ดังนั้น ผู้บริหารและหัวหน้างานระดับต่าง ๆ ก่อนที่จะดำหนิ หากระลึกถึงไ้อทั้ง 3 ตัวนี้ แล้วคิดว่าความบกพร่องในบริการนั้น เกิดมาจาก “I” ตัวใด คำตอบ อาจนำไปสู่การแก้ไขปัญหามาจากการศึกษาพบว่า มีหลายสาเหตุที่ทำให้พนักงานที่เป็นบริกรทำการผิด ๆ ทำให้เกิดความเสียหายแก่บริษัท มีสาเหตุสำคัญ ๆ ดังนี้

1. Innocence กระทำไปโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ สาเหตุของพฤติกรรมนี้ คือการขาดการฝึกอบรมที่ดีพอ เพราะฝ่ายจัดการมองข้ามไปให้ความสำคัญต่อการฝึกอบรมพนักงานของตน และระดับหัวหน้างานในแต่ละสายงานก็ไม่ได้ทำหน้าที่เป็นที่เลี้ยง หรือ โค้ชให้กับลูกทีมของตน

2. Ignorance กระทำไปโดยความละเลย มั่งง่าย ไม่ใส่ใจเท่าที่ควร สาเหตุของพฤติกรรมนี้ คือการขาดจิตสำนึกต่อหน้าที่ในการให้บริการที่ดี และขาดการควบคุมที่ดี ทำให้ขาดวินัยในการทำงาน (อาจจะเป็นการขาดวินัยตั้งแต่แรกเริ่ม)

จากทฤษฎีดังกล่าว สามารถสรุปได้ว่าบุคคลที่พยายามจะตอบสนองความต้องการพื้นฐานให้มาก ก่อนที่จะเกิดพฤติกรรมมุ่งไปตอบสนองความต้องการชั้นเหนือขึ้นไปจนถึงชั้นความต้องการที่จะประสบความสำเร็จสูงสุด ความต้องการในขั้นต้น ๆ จะต้องได้รับการตอบสนองก่อน ดังนั้น ความต้องการใดที่ได้รับการตอบสนอง และทำให้เกิดความพึงพอใจแล้ว ความต้องการนั้นก็ จะไม่เป็นแรงกระตุ้นต่อไป แต่ความต้องการในระดับที่สูงกว่าก็จะกลายเป็นแรงจูงใจแทนที่ ซึ่งจะ ทำให้บุคคลต้องสร้างพฤติกรรมเพื่อตอบสนองความต้องการของตนเองต่อไป

2.8. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สุขสันต์ ส่งประเสริฐ (2542) ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่างชาติต่องานบริการของตำรวจ : ศึกษากรณีสถานีตำรวจภูธร ตำบลพิทยา จังหวัดชลบุรี ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่างชาติต่องานบริการตำรวจ ได้แก่กระบวนการให้บริการที่รวดเร็ว และพฤติกรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่มุ่งเน้นให้บริการ

เมือง พรหมเกศา (2539) ศึกษาเรื่อง ทักษะคตินักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่มีต่อการให้บริการของตำรวจท่องเที่ยว: ศึกษาเฉพาะกรณีกองกำลัง 2 กองบังคับการตำรวจท่องเที่ยว ผลการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศส่วนมากมีทัศนคติที่ดีต่อการให้บริการของตำรวจท่องเที่ยวในระดับสูง และพบว่า เพศ อายุ ภูมิฐานะ อาชีพ จำนวนครั้งที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย มีผลต่อทัศนคติของนักท่องเที่ยว

S. M Ladki (1994) (อ้างใน พิมพ์ลัญช์ พันธูประภา: 21) ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของบริโภคที่มีต่อการบริการของภัตตาคาร พบว่า คุณลักษณะบางประการของภัตตาคาร มีผลกระทบต่อความพึงพอใจโดยรวมของผู้บริโภค ได้แก่ ความรวดเร็วในการให้บริการ ความสุภาพเรียบร้อยของผู้ให้บริการ คุณภาพของอาหาร และ ราคาของอาหารที่จำหน่าย

ลูจิตรา ริมคูสิต (2545) ศึกษาเรื่องความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่มีต่อการบริการอาหารแบบขันโตก ผลการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศมีความพึงพอใจในด้านการบริการอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนคุณภาพอาหาร ราคา บรรยากาศ และกิจกรรมการแสดงมีความพึงพอใจในระดับมาก ปัจจัยส่วนบุคคลทางด้านเพศ อายุ อาชีพ รายได้ ที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อคุณภาพอาหาร ราคา การบริการ บรรยากาศอยู่ในระดับที่คล้ายกัน แต่ในส่วนของการศึกษาที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจในระดับที่แตกต่างกันต่อการบริการในด้านความสม่ำเสมอและการมีมารยาทดี รวมทั้งบรรยากาศในด้านความสะอาดและกิจกรรมการแสดงในด้านความหลากหลายของการแสดงกับความสามารถในการแสดง ส่วนความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศในกลุ่มประเทศที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อคุณภาพอาหาร ราคา การบริการ บรรยากาศ และกิจกรรมการแสดงในระดับที่แตกต่างกัน

สุกัญญา นิพันธ์ธำรงค์ (2545) ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของผู้ใช้บริการต่อการให้บริการของภัตตาคารการบินไทยจังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชายมีอายุระหว่าง 15 - 34 ปี เป็นพนักงานบริษัทเอกชน มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 25,001 บาท มีการศึกษาระดับปริญญาตรี สำหรับผลการศึกษาความคิดเห็นของผู้ใช้บริการต่อการให้บริการของภัตตาคารการบินไทย จังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้แนวคิดส่วนประกอบทางการบริการเป็นแนวทางในการศึกษา การแสดงความคิดเห็นของผู้ใช้บริการที่มีผลต่อการบริการของภัตตาคารการบินไทย ได้แก่ กลุ่มปัจจัยที่มีผลก่อนรับบริการ พบว่า ความคิดเห็นมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ได้แก่ ภัตตาคารมีชื่อเสียง และมีภาพพจน์น่าเชื่อถือในคุณภาพและบริการ รายการอาหารแสดงราคาไว้

ชัดเจน และทำเลที่ตั้งเหมาะสมต่อการเข้ามาใช้บริการ ส่วนกลุ่มปัจจัยที่มีผลขณะรับบริการ พบว่าความคิดเห็นมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ได้แก่ พนักงานให้การต้อนรับอย่างสุภาพและอบอุ่น คิดเงินด้วยความรอบคอบและถูกต้อง ดูแลเอาใจใส่ลูกค้าเป็นอย่างดี การบริการไม่มีความยุ่งยาก ซับซ้อน และปฏิบัติงานด้วยความไม่ประมาท เลินเล่อ เป็นต้น กลุ่มปัจจัยที่มีผลหลังรับบริการ พบว่าความคิดเห็นมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ได้แก่ ภัตตาคารให้บริการตรงตามความคาดหวัง มีความสะอาดและเป็นระเบียบ รสชาติอาหารมีความสม่ำเสมอ ภัตตาคารสามารถปฏิบัติต่อคำร้องของลูกค้าได้อย่างเหมาะสม และการบริการคุ้มค่ากับเงินที่เสียไป

Laurette Dube and Leo M. Renaghan (อ้างในอ้างใน พิมพ์ลัญช์ พันธุประภา: 2545) ทำการวิจัยเรื่อง Measuring Customer Satisfaction for Strategic Management ผลการศึกษาพบว่า เหตุแห่งความพอใจของลูกค้าในการรับประทานอาหาร คือ คุณภาพของอาหาร รสชาติที่สม่ำเสมอ ความหลากหลายของรายการอาหาร บรรยากาศ และระยะเวลาที่รอ ซึ่งผู้บริหารจะต้องนำมาพัฒนามาตรฐานการบริหารงานเพื่อให้ลูกค้ากลับมาใช้บริการอีก

พิมพ์ลัญช์ พันธุประภา (2545) ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของลูกค้าที่มีต่อการบริการของร้านอาหารลำแม่ลาปลาเผา อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 20 - 39 ปี สถานภาพโสด อาชีพข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ ส่วนระดับความพึงพอใจต่อบริการต่างๆ มีดังนี้

1. อาหาร ลูกค้าพึงพอใจในระดับมาก ในเรื่องความสะอาดของอาหาร รสชาติอาหาร และความหลากหลายของรายการอาหาร
2. ราคา ลูกค้าพึงพอใจในระดับปานกลาง ในเรื่องความเหมาะสมของอาหารต่อปริมาณการลดราคาอาหาร 10% ในฐานะสมาชิก
3. สถานที่ ลูกค้าพึงพอใจในระดับมาก ในเรื่องความสะดวกในการเดินทางมาใช้บริการ ความปลอดภัยในสถานที่จอดรถ และบรรยากาศทั่วไปของร้าน
4. การบริการ ลูกค้าพึงพอใจในระดับมาก ในเรื่องการต้อนรับของพนักงาน ระยะเวลาในการรออาหาร

สำหรับระดับความพึงพอใจต่อการบริการจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลพบว่า

1. อาหาร ลูกค้ำที่มีอายุระหว่าง 20 - 59 ปี และมีความแตกต่างทางสถานภาพสมรส อาชีพ ภูมิฐานะ มีระดับความพึงพอใจในระดับมาก แต่ลูกค้ำที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง
2. ราคา ลูกค้ำทุกกลุ่มมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง
3. สถานที่ ลูกค้ำที่มีอายุระหว่าง 20 - 59 ปี และมีความแตกต่างทางสถานภาพสมรส อาชีพ ภูมิฐานะมีระดับความพึงพอใจในระดับมาก แต่ลูกค้ำที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปี ขึ้นไป พึงพอใจในระดับปานกลาง ลูกค้ำเกษียณอายุ พึงพอใจมากที่สุด
4. การบริการ ลูกค้ำมีความแตกต่างด้านอายุ สถานภาพ อาชีพ ภูมิฐานะ มีระดับความพึงพอใจในระดับมาก แต่ลูกค้ำหย่าร้าง พึงพอใจระดับปานกลาง ลูกค้ำเกษียณอายุ พึงพอใจระดับมากที่สุด

สุมาตรา วรรณสูตร (2543) ได้ศึกษาเรื่องความพึงพอใจของผู้ซื้อต่อส่วนประสมทางการตลาดผลิตภัณฑ์ขนมบ้านอาจารย์ ผลการศึกษาพบว่า ผู้ซื้อส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุในช่วง 20-30 ปี ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี หรือเทียบเท่า มีอาชีพรับราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ และพนักงานบริษัท รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,000 - 10,000 บาท ผู้ซื้อส่วนใหญ่พึงพอใจด้านความใหม่ และสดของผลิตภัณฑ์ ชำระด้วยเงินสด ความสะอาดของสถานที่สูงที่สุด ความสวยงาม และมารยาทของพนักงานขายสูงที่สุด ปัญหาที่พบคือประเภทของผลิตภัณฑ์มีให้เลือกน้อยเกินไป ขนาดบรรจุของหีบห่อผลิตภัณฑ์มีให้เลือกน้อย และอายุการเก็บรักษาผลิตภัณฑ์สั้น ผู้ซื้อไม่สามารถต่อรองราคาผลิตภัณฑ์ได้ การรับชำระเงินชำระได้ด้วยเงินสดเท่านั้นและราคาของผลิตภัณฑ์บางชนิดไม่เหมาะสม และสถานที่จอดรถแคบ ทำเลสถานที่ตั้งไม่สะดวกต่อการเดินทาง จำนวนร้านค้าที่จำหน่ายผลิตภัณฑ์มีน้อยหาซื้อลำบาก การโฆษณาผ่านสื่อต่างๆ และการส่งเสริมการขาย และการประชาสัมพันธ์ก็มีน้อยเกินไป

ป๋องศักดิ์ ทองเนื้อแข็ง (2544) ได้ศึกษาเรื่องความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวชมบ้านควายไทย ผลการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศมีความพึงพอใจในระดับมาก ได้แก่ การบริการด้านสถานที่ของบ้านควายไทย รายการแสดงและรูปแบบการแสดงของบ้านควายไทยตามลำดับ และมีความพึงพอใจในระดับน้อยถึงน้อยที่สุด ได้แก่ อัตราค่าบริการต่างๆ และกิจกรรมส่งเสริมการขายของบ้านควายไทยตามลำดับ

จิระศักดิ์ เงยวิจิตร (2544) ได้ศึกษาเรื่องความพึงพอใจของผู้ใช้น้ำประปาต่อการให้บริการของสำนักงานประปาเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่า ผู้ใช้น้ำประชาชนส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในระดับมากในด้านการให้บริการของพนักงาน ด้านการให้ข้อมูลข่าวสารและประชาสัมพันธ์ ด้านคุณภาพและความเชื่อถือได้ของน้ำประปา ด้านการให้บริการแก่ผู้ใช้น้ำ และด้านการอำนวยความสะดวกด้านสถานที่ ผลการวิจัยไม่พบว่ามีค่าเฉลี่ยในระดับความพึงพอใจน้อย ในด้านราคาค่าธรรมเนียมการให้บริการ และด้านความรวดเร็วของกระบวนการให้บริการ ค่าธรรมเนียม คุณภาพ และความเชื่อถือ ด้านกระบวนการให้บริการ

คณะเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (2538) ศึกษาเรื่องแนวทางการพัฒนาการให้บริการในร้านอาหารและภัตตาคาร ผลการศึกษาพบว่า ผู้บริหารหรือผู้ประกอบการร้านอาหารและภัตตาคาร คือผู้ที่สำคัญที่สุดในร้านที่จะทำให้การบริการในร้านอาหารมีมาตรฐานในระดับใด ตัดใจสำหรับนักท่องเที่ยวหรือไม่ จากการสำรวจจากนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ พบว่า สิ่งสำคัญที่สุดสำหรับนักท่องเที่ยวได้แก่ ความสะอาดของสถานที่ ความสะอาดของภาชนะที่ใช้ ความปลอดภัยในสถานที่ อุปกรณ์ถูกสุขลักษณะและปลอดภัย ความสะอาดของห้องน้ำ การมีบรรยากาศที่ดี มีเครื่องปรับอากาศ การจราจรสะดวกไม่ติด อุปกรณ์เครื่องใช้ทันสมัย ความซื่อสัตย์ในการคิดราคาอาหาร ราคาเหมาะสมกับอาหาร พนักงานบริการรวดเร็ว เรียบร้อย มีมารยาทอ่อนน้อม สุภาพ พูดภาษาอังกฤษได้ ยิ้มแย้มแจ่มใส และคอยบริการอยู่ใกล้ๆ เมนูมีราคาอาหาร Well-gloomed Waiter พนักงานมีเครื่องแบบ ความสะอาดของอาหาร รสชาติอาหาร ความระมัดระวังในการใช้สารเคมี ความสวยงามในการตกแต่ง เครื่องปรุงอยู่ในภาชนะที่ปลอดภัย เมนูมีอาหารให้เลือกหลายชนิด ซึ่งนักท่องเที่ยวให้ความสำคัญในเรื่องอาหารมากที่สุด

จากงานวิจัยที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นว่าผลการศึกษาส่วนใหญ่พบว่าความพึงพอใจของผู้ใช้บริการภัตตาคารและร้านอาหารจะมุ่งเน้นในเรื่องของการให้บริการ คุณภาพของอาหารและราคาของอาหารที่จำหน่าย ความสะอาดของสถานที่และภาชนะที่ใช้ ส่วนความพึงพอใจของผู้ใช้บริการในด้านอื่นๆ ที่ไม่ใช่ภัตตาคารและร้านอาหาร ส่วนมากจะมีความพึงพอใจในด้านการให้บริการเช่นเดียวกันจึงถือได้ว่าการบริการเป็นปัจจัยหลักที่สำคัญอย่างมากและขาดไม่ได้เลยสำหรับธุรกิจบริการเพราะในสภาพการณ์ที่มีการแข่งขันกันอย่างรุนแรงในด้านการตลาดนี้ เป็นไปไม่ได้อีกแล้วที่จะดำเนินธุรกิจโดยไม่ให้ความสำคัญกับลูกค้า การมุ่งให้ความสำคัญกับลูกค้านี้ อาจจะเป็นเรื่องที่ต้องเสียค่าใช้จ่ายสูง และเป็นการเพิ่มภาระให้กับผู้จัดการในการบริหารจัดการ

ทรัพยากรของเขา แต่มันก็เป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ หากต้องการให้ธุรกิจประสบผลสำเร็จ และถ้าหากสามารถทำให้ลุล่วงไปอย่างดีแล้ว รางวัลในฐานะผู้ทำธุรกิจและที่ลูกค้าจะได้รับก็จะมีค่ามหาศาล

ดังนั้นเพื่อให้ธุรกิจบริการต่างๆ สร้างผลกำไรให้กับองค์กรต่อไปได้ ก็จะต้องพิจารณาถึงการให้บริการกับผู้ใช้บริการ โดยจะต้องพัฒนาคุณภาพในด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นสถานที่ คุณภาพของสินค้า และการให้บริการรวมทั้งบุคลากรที่ให้บริการซึ่งถือว่าเป็นส่วนที่สำคัญที่สร้างความประทับใจและความพึงพอใจแก่ผู้ใช้บริการหรือนักท่องเที่ยว ให้ตรงกับความต้องการของลูกค้า เพื่อให้เกิดการใช้บริการ ขณะเดียวกันก็ต้องสามารถใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์อย่างชาญฉลาด และพัฒนาคุณภาพของธุรกิจบริการภัตตาคารและร้านอาหารอย่างยั่งยืนต่อไป

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved